

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/249/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118201575
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118201575.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičíkovej v spore žalobkyne: J. A., P. O., G.. XX.X.XXXX, K. Z. G., W.-A.. X, C., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, IČO: 36 588 725, proti žalovanej: B. C., P. Y., G.. XX.X.XXXX, K. Z. C.R., O. X, o 15.382,66 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 13.4.2018 č.k. 19C/4/2018-56, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zastavil konanie a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobkyni vrátil súdny poplatok vo výške 843,97 eur cestou prevádzkovateľa platobného systému na jej účet uvedený vo výroku uznesenia v lehote 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia Slovenskej pošty a.s..

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej 15.382,66 eur s prísl..

3. V priebehu konania podaním zo dňa 21.3.2018 žalobkyňa zobrala žalobu späť v celom rozsahu a požiadala konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby dňa 12.3.2018 žalovanú sumu uhradila. Ako dôkaz predložila výpis z účtu žalobkyne.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na § 144 a § 145 ods. 1 C.s.p. vzhľadom na dispozičný úkon žalobkyne, ktorá zobrala žalobu späť, zastavil konanie.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zistenia, že z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania žalovaná tým, že po podaní žaloby zaplatila uplatňovanú sumu, preto žalovanej vznikla povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania.

6. O vrátení súdneho poplatku rozhodol v súlade s § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb., ktorý žalobkyni vrátil krátený o sumu 8,53 eur.

7. Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby uznesenie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania neprizná. V dôvodoch odvolania poukázala na tú skutočnosť, že súdne konanie začalo na

základe žaloby podanej dňa 9.2.2018, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplata 15.382,66 eur s prísl. titulom nároku na 1/3 dedičstva po poručiteľke C. R., P. O.. Žalovaná nemala možnosť v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vzhľadom na jeho zastavenie predložiť dôkazy odôvodňujúce postup konajúceho súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania. Žalovaná zdôraznila, že nenesie a nemôže viesť vinu za to, že príslušný notár v rámci dedičského konania po poručiteľke nekonal aj so žalobkyňou ako jednou z oprávnených dedičiek, ktorej pobyt nebol v tom čase známi. Dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobkyni je tá skutočnosť, že žalovaná od momentu doručenia výzvy na zaplata zo dňa 23.1.2018, ktorá jej bola doručená až dňa 29.1.2018 mala eminentný záujem vyriešiť situáciu mimosúdnou cestou, pričom po celý čas uznával nárok žalobkyne. Tento však požadovala krátiť o náklady ňou vynaložené na uhradenie pasív dedičstva po poručiteľke. Žalovaná dňa 31.1.2018 telefonicky kontaktovala kanceláriu právneho zástupcu žalobkyne so žiadosťou o stretnutie a vyriešenie situácie. 1.2.2018 žalovaná bola informovaná advokátskou koncipientkou právneho zástupcu žalobkyne o jeho práceneschopnosti a možnosti dohodnúť termín stretnutia v nasledujúce dni. Následne došlo k dohode o stretnutí dňa 5.2.2018 s tým, že do tohto stretnutia nemusí žalovaná uhrádzať žiadnu časť požadovanej sumy. 5.2.2018 bola žalovaná informovaná právnym zástupcom žalobkyne o zrušení plánovaného stretnutia na čo žalovaná reagovala zaslaním emailu, v ktorom požiadala o opätovné stretnutie. 5.2.2018 žalovaná aj telefonicky kontaktovala právneho zástupcu žalobkyne. 6.2.2018 právny zást. žalobkyne adresoval žalovanej email, v ktorom ju informoval, že sa nemôže uskutočniť plánované stretnutie a že dňa 8.2.2018 dôjde k podaniu žaloby na súd, pokiaľ mu do tohto dňa žalobkyňa neoznámí pripísanie požadovaných finančných prostriedkov na svoj účet. 19.2.2018 žalovaná oznámila právnemu zást. žalobkyne vôľu zaplatiť časť uplatneného nároku. 28.2.2018 právny zást. žalobkyne adresuje žalovanej list, v ktorom jej oznámil, že došlo k podaniu žaloby na súd. 9.3.2018 žalovaná pristúpila k uhradeniu žalobkyňou požadovanej sumy na jej účet. S poukazom na časové súvislosti, keď právny zástupca žalobkyne v elektronickej správe doručenej žalovanej dňa 6.2.2018 o 13.34 hod. uviedol, že k podaniu žaloby dôjde 8.2.2018 bolo takmer nemožné očakávať splnenie predmetnej požiadavky žalobkyne vzhľadom na realizáciu prevodov do zahraničnej banky. Z konania žalobkyne je zjavné, že táto nemala záujem o zmierlivé riešenie situácie. Nie je preto spravodlivé požadovať od žalovanej náhradu trov konania, ktoré vznikli žalobkyni v dôsledku jej vlastného nezájmu riešiť vzniknutú situáciu mimosúdnou cestou. Žalovaná nezavinila, že žalobkyňa nebola prítomná v priebehu uskutočneného dedičského konania. K začatiu súdneho konania došlo len v dôsledku neochoty žalobkyne a jej výslovného záujmu na začatí súdneho konania. Výnimočnosť prípadu tak spočíva v tom, že žalovaná sama nezapríčinila, že žalobkyňa nebola prítomná v dedičskom konaní a že vznikol nárok voči nej zo strany žalobkyne. Dôvodmi hodného osobitného zreteľa je, že žalovaná deklarovala ihneď po doručení výzvy na plnenie svoj záujem uspokojiť nárok žalobkyne a preto sa snažila o stretnutie so žalobkyňou, k čomu však nedošlo.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť uznesenie v napadnutom výroku ako vecne správne. Poukázala na tú skutočnosť, že žalovaná bola výzvou upozornená na potrebu uhradiť uplatnenú sumu v lehote 7 dní od jej doručenia s tým, že zároveň bola poučená, že v opačnom prípade žalobkyňa bude uplatňovať svoju pohľadávku súdnou cestou. Žalovaná rozporovala výšku svojho dlhu a nebola ochotná uhradiť uplatnenú sumu v celom rozsahu. Žalobkyňa prejavila ochotu vyčkat' s podaním žaloby za situácie, pokiaľ by žalovaná svoj dlh voči nej uhradila. Táto to však odmietla. Z tohto dôvodu 9.2.2018 žalobkyňa uplatnila svoj nárok súdnou cestou. Výška uplatnenej sumy nemohla byť pre žalovanú prekvapujúca, pretože bola určená zákonným podielom zo sumy, ktorou ocenila sporný byt samotná žalovaná a ktorá bola uvedená i v dedičskom rozhodnutí. V danom prípade nie je daný dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by žalobkyni nemalo byť priznané právo na plnú náhradu trov konania. Dôvodom hodným osobitného zreteľa nemôže byť ani odmietnutie veriteľa diskutovať s dlžníkom o výške jeho dlhu, ktorý mu nakoniec aj tak v plnej výške dlžník zaplatil. Žalovaná neuhradila dlh vzhľadom na rozporovanie jeho výšky a snažila sa zaplata oddialiť.

9. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobkyne zotrvala na svojej odvolacej argumentácii a poukázala na to, že v priebehu dedičského konania nemala vedomosť o zmene priezviska žalobkyne a nepoznala ani jej adresu. Žalovaná mala právny nárok na zníženie žalobkyňou uplatňovanej sumy peňazí z titulu výdavkov, ktoré jej vznikli v súvislosti s nadobudnutým dedičstvom. Za tým účelom predložila súdu aj listinné dôkazy. K zaplata žalobkyňou uplatňovanej sumy došlo zo strany žalovanej preto, aby sa vyhla ďalšiemu pokračovaniu súdneho konania.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

11. Uznesenie je vo výroku o trovách konania vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p., potvrdil.

12. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. V prípade zastavenia konania platí, že súd pri rozhodovaní o trovách konania zohľadňuje, či niektorý z účastníkov nezavinil, že sa konanie muselo zastaviť. V takom prípade je povinný nahradiť jeho trovy. Otázkou, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené treba posudzovať podľa procesného výsledku. Ak žalobca vezme návrh späť a nejde o prípad, že sa tak stalo z dôvodu správania žalovaného, z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobca zavinil zastavenie konania. Preto je povinný nahradiť trovy konania žalovanému.

14. V danom prípade z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania žalovaná, nakoľko po podaní žaloby uhradila žalobkyňi ňou uplatnený nárok v celom rozsahu. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu.

15. Odvolací súd je v danej veci toho názoru, že neboli zistené ani dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobkyňi.

16. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Vyššie cit. zákonné ustanovenie predstavuje z hľadiska náhrady trov konania výnimku zo zásady zavinenia na zastavení konania. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem, upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania a existencia výnimočnosti prípadu. Tento dôvod je daný charakterom konania alebo charakterom procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať aj sociálnej situácie strán sporu. Do úvahy treba brať tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán sporu v konaní.

18. Odvolací súd nepovažuje za opodstatnené odvolacie námietky žalovanej, ktorá dôvody hodné osobitného zreteľa vidí v tej skutočnosti, že prejavila snahu mimosúdne usporiadať spor so žalobkyňou. Z obsahu korešpondencie medzi účastníkmi konania vyplýva, že žalovaná prejavila snahu mimosúdne usporiadať spor so žalobkyňou, avšak nebola ochotná uhradiť celú žalobkyňou uplatnenú sumu. Nakoľko žalobkyňa zotrvala na svojom nároku voči žalovanej v celom rozsahu, neostávala jej iná možnosť len obrátiť sa na súd s podaním žaloby. Žalobkyňa pred podaním žaloby na súd žalovanú vyzvala na úhradu dlhu, pričom jej stanovila aj dostatočnú lehotu (7 dní) na zaplatenie uplatnenej pohľadávky, preto sa nemožno stotožniť s názorom žalovanej, že žalobkyňa zavinila vedenie tohto konania.

19. Neobstojí ani námietka žalovanej o tom, že nárok žalobkyne nemožno považovať v celom rozsahu za dôvodný, čo podľa názoru žalovanej preukazujú ňou predložené listinné dôkazy. Tak ako vyplýva z vyššie uvedeného pre prípad rozhodovania o trovách konania pri zastavení konania súd skúma zavinenie účastníka na zastavení konania z procesného hľadiska bez toho, že by sa zaoberal opodstatnenosťou nároku uplatneného v súdnom konaní.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa mal v odvolacom konaní voči žalovanej úspech, preto jej patrí plná náhrada trov odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).